Mieninfo

Nr 4 / 2006 december -06, januari och februari -07

Red: Curt Ihlström 0477-15080 / Eivor Lindstrand 0459-85122 / Björn Jäderås 0459-85143
Adress: Hakefors 3, 362 92 Tingsryd e-post: info@bjk.g.se
webbsida: www.miengruppen.se

Storm över Mien

Nu är Storm(en) över Mien över, i alla fall Miengruppens projekt.
När man så här efteråt ser på det så är det en hel del som vi har gjort. Jag skriver vi för hela styrelsen och andra har dragit sina strån till stacken. Men det är framför allt Claire som har gjort hästjobbet. Nu när hon har avslutat sin projektanställning vill jag på Miengruppens vägnar tacka henne för ett mycket bra utfört arbete.
Men vad har gjorts då och vad är resultatet?
- Alla kommer vi väl ihåg enkäten som vi fick fylla i. Några har också blivit intervjuade av Claire som sedan har sammanställt allt. Säkert mycket intressant även för kommande generationer.
- Temakväll Civilförsvaret (vad bör man tänka på etc.) samt Hjärt-Lungräddnings-kurserna som många har gått.
- Temahelgen hösten 2005 är väl det som fick mest uppmärksamhet. Då nästan hela bygden ställde upp antingen som besökare eller hjälpte till med arrangemanget.
- Kontakt till alla fritidshusägare, danska som tyska då Claire fick nytta av sitt danska modersmål eller kanske fadersmål?? Hennes moders mål var franska som Claire även behärskar.
- Otaliga kontakter med olika företag för att få fart på dom. Tex Telia (som till slut fixade gammalt elände före utsatt tid), Vägverket och NCC (som äntligen fixat vägen), Kreab och Eon (som ändå hade agerat, men en droppe kan ju få bägaren att rinna över).
Här har Claire varit en riktig bitch (förlåt) och ingen chef eller makthavare har gått fri men det har ju också gett resultat.
- Tingsryd kommun och True Mobile Broadband AB har fått åtskilliga samtal där Claire och SMP dessutom blivit utskällda av en VD för att de ställde berättigade frågor. Den sagan är ju inte slut än.
Dessutom kontakt med ett antal IT-chefer i andra kommuner för att ta del av deras erfarenheter av olika bredbandslösningar.
- Visst stöd och assistans i samband med de flygande holländares bosättning och etablering av verksamhet i området. (Inkl. språkligt pekfinger).
Det har resulterat i 3 nya arbeten i bygden.
- Försök till kartläggning av hushåll i Mienområdet med syfte att förbereda en lokal beredskapsplan. Ett område som vi tyvärr inte har hunnit göra färdigt. Kanske kräver det ett helt eget projekt.
- Ytterligare en tjej som gjort ett bra jobb är Agneta som fixat till vår hemsida som fått ett ordentligt ansiktslyft förutom den dagliga uppdateringen. Hoppas ni då och då besöker sidan. Vi har nu en egen domän och adressen ser du ovan i sidhuvudet.
- Christer har gjort en logotype som nu Miengruppen kan använda.

Som synes en hel del och kanske vi glömt något.
Tack till alla inblandade inte minst Claire

Björn

Smålandsgruppen
i samverkan med Leader+

Bygdegården…

Loppmarknaden gick jättebra. Vi fick in väldigt många bra saker. Några besökare sa att de var överraskade, de trodde inte att vi hade så mycket att sälja. Många visste att Gullans våfflor är jättegoda, de tyckte det passade med en fikapaus och köpte samtidigt med sig en liten sak. En vecka senare besökte Curt och jag en loppmarknad i Skåne. Vi hittade flera saker som var exakt likadana som dem vi sålt, men de var mycket dyrare. Slutsats, på vår loppmarknad kan man verkligen fynda. Behållningen från två ”loppisdagar” var över 14 000 kr. **Tack till alla er som bidrog på olika sätt.**

Städdagar
Den 14 – 15 oktober hade vi städdagar i bygdegården. Redan klockan nio på lördagen var det full fart. Några putsade fönster, andra städade kök, polishade stolar, snickrade, städade källaren m.m. Utomhus röjdes sly vid parkeringen och några räfsade och gjorde snyggt i den lilla parken. Vi hade gjort en lista på allt som behövde åtgärdas och sen var det bara att jobba och pricka av.
Tommys Gräv skulle gjort en del arbete med vägen och parkeringen. Men Tommy hade inte tid utan lovade komma senare. Vi är medvetna om att vägen är dålig men vi måste ta det i en viss ordning. Dagen var lyckad, många flitiga händer hjälptes åt och vi klarade jobbet på lördagen. I fortsättningen kommer vi att ha en städdag på våren och en på hösten. Det är bättre att vi koncentrerar oss på ett tillfälle, alla är så upptagna, men en liten stund går det alltid att komma ifrån.
Jag vill försynt påpeka att städdagar inte är dagar då enbart vaktmästare förväntas ställa upp. Bygdegården är för folket i alla byarna runt Gäddeviksås, ja alla ni som får tidningen har ju någon anknytning. Man blir väldigt glad då ni hör av er, någon kanske ringer och säger ”Jag orkar inte städa eller måla men kanske jag kan göra något annat, tex. koka kaffe eller värma korv”. Då känner man att ni bryr er och det känns bra.
Just nu, i mitten av november, har vi fått hjälp av Rudolf, som målat hallen och dörrarna. Tack! Nästa vecka hoppas vi att Tommy kommer och fixar väg, grävning m.m.

Ni kommer väl ihåg att vi har bastubad alla lördagar.
Damer 14.00 -15.30, Herrar 15.30 – 17.00. Förra året var vi 5 – 6 damer på vårt pass och lite fler på herrarnas pass. Vi hoppas att det kommer flera efterhand. Det är väldigt trevligt att sitta och slappa och prata en stund. Många fina idéer kan komma fram vid ett sådant tillfälle.

Vad ska hända i bygdegården till våren ?
Studiecirkel? Ämne?
Någon mässa?
Berättarkvällar?
Line-dance?
Teater?

Kom med förslag, ring mig eller någon annan i styrelsen! Gun (0477/150 80)

Gäddeviksås Bygdegård – Nya hyrestariffer.

Sedan en tid tillbaka gäller nya principer och tariffer för hyra av Bygdegården. Dessa fastställdes av styrelsen i samband med renoveringen som avslutades i våras.

Som bekant sköts och underhålls Gäddeviksås Bygdegård av frivilliga krafter inom bygden. Ingen anställd personal förekommer. Den upplåts därför i första hand för aktiviteter som står i bygdens intresse och för privata ändamål hyrs den främst ut till personer med anknytning till Mienbygden.

Bokning
sker genom föreningens kassör, Tord Johansson, telefon 0459–851 46.

Hyran
fastställs av föreningens kassör enligt följande riktlinjer:

Samlingssal med kök:

Normalhyra. Gäller 24 timmar, vanligen kl 12 – 12.	800:-
Lägre tariff. Lågt antal deltagare och ingen dans. T.ex. årsstämma eller födelsedagskalas med max 50 deltagare.	500:-
Sammanträde eller annan enkel sammankomst, max 50 personer	
Hel dag	500:-
Några timmar	200:-

Bastubad

per person	20:-

Solariet

Myntautomat, per halvtimme	25:-

Bastun
är nu under vinterhalvåret öppen på lördagar, kl. 14 – 15.30 för damer, och kl 15.30 – 17.00 för herrar. Den kan givetvis också bokas av till exempel en familj på andra tider.

Gäster/läger
Det kan tilläggas att Bygdegården mycket väl kan hysa till exempel ett idrottslag som gästar bygden, eller erbjuda köks och hygienutrymmen för läger. Särskilda tariffer gäller.

Jag har själv hyrt bygdegårdar ett par gånger på andra håll och tycker allt att vår bygdegård är välutrustad, välvårdad och synnerligen prisvärd!

/Olle Bergman, Bygdegårdsföreningens sekreterare

Projektresa Limfjordsgruppen
30 maj – 1 juni 2006
Fortsättning från förra numret:

Vid genomläsning av NIRAS' papper blir verkligheten annorlunda. Här talas om och visas statistiskt att befolkningsunderlaget är vikande. Och inte nog med att det på de flesta orter har sjunkit, man räknar med att den neråtgående trenden håller i sig, utom just på de orter som ligger tätt på städer och växtcentra. Enligt rapporten ser det inte för bra ut med arbetslösheten heller. En annan faktor som tas upp är att man av olika anledningar, generationsbyte, större fokus på städer etc. får räkna med ett sämre engagemang i föreningslivet framöver. Detta innebär då att livet på landet blir mindre socialt och att den starkt individorienterade tendensen från städerna skulle fortplanta sig till landsbygden.

Efter kommunernas inslag lade en konsulent från NIRAS fram förslag till 'Lokala och regionala utvecklingsstrategier för landsbygdsutveckling'. Det var en tämligen snabb genomgång baserad på ovannämnda rapport. Utgör i korthet en analys av erfarenheterna man gjort hitintill och hur man på bakgrund av dessa skall kunna fortsätta arbetet med landbygdsutvecklingen.

Kort uppsummering vid Knud Larsen, lunch och sedan iväg till Sydthy, närmare bestämt Vestervig. Här togs vi emot av 'Hantverkar- och borgarföreningen' som i dagens anledning hade samlat ett ansenligt antal människor. En skara som för övrigt växte sig större och större allt eftersom dagen gick. Föreningens ordförande berättade lite om deras verksamhet och om sig själv och dessutom om alla de andra som var och en hade en viktig funktion i Vestervig, som räknar ca 800 invånare. Kontentan av deras arbetsmetod är kort och gott att föreningen kläcker en massa idéer och planer och för att försäkra sig om det realistiska i att föra ut dessa i livet så upprättar man delegationer med var sin ordförande och ansvar för delområdena. Man samarbetar dessutom på kors och tvärs av föreningsgränserna med utgångspunkt i att det är för allas bästa att något händer och förändras. Det är på så vis mycket närdemokrati och mycket underifrånperspektiv. Förutom en stor social vinst på kuppen.
I Vestervig förevisades vi en mängd olika "projekt". Det fina lilla området där vi träffades, från vilket man anlagt stigar runt och ut i riktning mot havet. Passerade ett område som varit fotbollsplan och som nu skulle planteras med fruktträd. Därifrån till två intill varandra liggande gravhögar från vars kullar man kan skåda Vesterhavet, Limfjorden samt en insjö. Härifrån syntes också ett konglomerat av sommarstugor vid fjordens bredd, väl inbäddade i en lövskogsdunge. Här bygger danskarna sina sommarstugor som de sen hyr ut till främst tyskar som inte längre får köpa fritidshus. Protektionism? Eller ett klokt drag som hindrade hela landet från uppköp när tyska ekonomin var som bäst och den danska som sämst.

Runt om i landskapet hade man påbörjat ett system av stigbygge, innebärande att det skulle finnas tre vandringsled av olika längd och till olika punkter. Senare gick vi en lite runda genom det som liknade en tämligen död ort, tittade på det gamla tingshuset som också rymde ett antal fängelseceller, passerade kyrkomusikskolan där man undervisar i orgel (finns två skolor i DK) och kom fram till det gamla apoteket, numera ägt av en kyrklig förening. Denna hyr i sin tur ut lokalerna till andra föreningar med kyrklig anknytning och dessutom fungerar det som mötesplats för ortens dagismammor en gång i veckan.
Apoteket gränsar till ortens gamla klosterpark som numera är i kommunal ägo och som med olika föreningars hjälp är på väg att återupplivas till en trivsam allmän mötesplats för alla ålderskategorier. Det skall f.ö. nämnas att det på huvudgatan ligger en fastighet på väg till förfall, och då detta inte hör till ovanligheterna har man från föreningshåll bildat en ekonomisk förening, handelsbolag med 200.000 DKK i startkapital, för att ha möjlighet att själv köpa upp fastigheter och fixa till innan någon spekulant gör det för sen bara att

lämna det och låta det gå på tvångsauktion och därmed förfall. Föreningen säljer andelar till intressenter och det har alltså lyckats dem att få ihop de nödvändiga pengarna. Den lokala banken har dessutom gått in med 100.000. Meningen är, när tillfälla till köp bjuder sig, att man vill rusta upp och sen hyra ut, så att man är säker på att få dit 'ordentligt' folk.

Efter 'innerstaden' var det åter ett idrotts/allaktivitetshus som gällde, mycket pengar och mycket energi hade lagts ner.

Till slut bar det i väg mot klosterkyrkogården där sägnen om Sct.Thöger från Thüringen berättades – där han lagt sig att vila på en sten en gång i tiden efter en lång båtfärd från Norge porlade vattnet från en källa upp när han vaknade på morgonen.
Vi tittade sen på kvarnen som efter totalt förfall och många turer med olika ägare nu tillhör Hantverkar- och borgarföreningen vilken restaurerat den efter konstens alla regler. Missöden inkluderade. Mycket noggrant, mycket fint arbete både inne och ute. Kvarnen fungerar i dag och man kör med den under sommaren, men vill inte mala säd eftersom det blir förfärligt dammigt och kräver flera timmars avtorkning. Vid sidan av kvarnen bygger man ett litet skjul, vindskydd, i samma klinkteknik som kvarnen är byggd. Vilket för övrigt var en förutsättning för att få bidrag.

Från kvarnen ut mot havet och till Krik Vig Camping där vi skulle övernatta i nyuppförda 'lyxstugor'. Det privatägda campingområdet är tämligen stort och ligger ganska idealiskt. Drar till sig turister som bara vill bada och njuta, surfare i stort antal mm. Stugorna som vi bodde i hade inte varit använda förut, de var snygga, enkla, funktionella – för sommargäster. Minimalt utrymme för 6 personer, och det verkade kanske inte som husen skulle hålla för en orkan, men i stort var de väldigt fina. Ägarna hade dessutom satsat en hel del pengar (3.000.000 DKK) på att renovera och bygga till campingplatsens 'gemensamhetshus', där det ryms toalett- och duschfaciliteter, möjlighet att spela dataspel, surfa på internet, spela pingis, schack med mycket mera. Det finns möjlighet för en familj att hyra sitt eget badrum under vistelsen, innebärande att man då kan låta sina saker vara kvar under tiden man är där. Många kommer antagligen att uppskatta detta. Denna avdelning verkar väldigt gedigen, kakel och klinkers, smakfullt och enkelt.
En ok middag serverades i cafeterian, många lokala deltog. Efter maten tog bussen oss till Agger där vi skulle titta på solnedgången, men det hade blivit lite sent och kylan var genomträngande.
Tillbaka, soppa, ett sista glas vin och i säng.

Torsdag var det avfärd kl. 08.30 och vi hann med kyrkan i Vestervig vilket nog alla var tacksamma för. En otroligt vacker (kloster)kyrka från 1100-talet, där det ryms 750 personer. Nykalkad, takmålningarna i finaste skick, allting så oerhört väl underhållet. Under tiden vi var där satt någon och övade på orgeln vilket självfallet ytterligare underströk känslan av skönhet. Parkeringsplatserna vid sidan av kyrkan var konstverk i sig, två stycken runda områden belagda med kullerstenar på ett sätt så att det bildades ett oerhört fint mönster.

Vidare till Hurup, stationsort med tvåtusen invånare som hade turen att järnvägen en gång i tiden placerades just där. I dag går det direkttåg till Köpenhamn. Det finns ett antal industrier, bland annat med fönstertillverkning som bara den sysselsätter 400 personer.
Järnvägsstationen håller på att byggas om, moderniseras, snyggas till. Det görs mycket utav den biten. För övrigt insisterar man på att behålla en manuell biljettförsäljning då man anser att det är allt för hopplöst besvärligt för äldre människor att klara automaterna.
Konsekvensen av enbart automater, resonerar man, skulle vara att folk gick hem igen utan att någonsin komma någonstans!

vgv

Efter förevisning av stationen tittade vi på en tämligen avancerad simhall, 10 år gammal, men såg ut som ny. Varma bad, vanlig bassäng, romerskt bad, bastu mm. I källarens teknikutrymme fanns förutom alla maskiner och grejor en hel del konst på väggarna. Ägaren (förvaltaren?) hade planer på utbyggnad av anläggningen, en stor flygel som skulle rymma hamam (arabiskt bad), olika massageformer, gyttjebad med mycket mera. Projektet var ute i anbud och upphandling skulle ske i dagarna.

Efter simhallen var vi på Sydthy Utbildningscenter i Hurup, där det bedrivs vuxenundervisning. Dessutom har man i samarbete med näringslivet konstutställning en dag om året. Varje konstnär får en 'kvadrat' att hänga upp sina alster på i utbildningscentret och dessutom finns ett antal affärer som ställer en vägg till förfogande för var sin konstnär. På så vis blir det lite mer spännande. Konstnärerna är närvarande där dom ställer ut och knyter då personliga kontakter med publiken. Alla parter drar nytta av endagsutställningen: Affärerna i form av ökad omsättning, konstnärerna i form av direktkontakt med publiken och publiken som bjuds på ett annorlunda koncept. Årets konstnär utses varje år.
För övrigt är det i Hurup som operan skall uppföras.
Det fanns knappt en halvtimme för diskussioner mellan de svensk-svenska och danska kommuner som kunde tänkas vidareutveckla tankar och samarbete. Man hade dessförinnan konstaterat att det inom ramarna för Smålandsgruppen fortfarande fanns en pott på 300.000 SEK som skulle kunna (och bör) utnyttjas så att inte pengarna bara ska gå tillbaka igen. Ytterligare studiebesök, inspiration etc. Kanske en satsning på turism från båda håll.
Lunch och sen var det slut, avfärd 11.30, i Växjö ca. kl. 23.

Det var en innehållsrik och mycket inspirerande projektresa. Inte minst att se den entusiasm som genom de gångna åren har präglat de nordjylländska kommunerna och som p.g.a. de positiva resultaten i hög grad präglar dem än i dag. Den värsta neråtgående befolkningsutvecklingstrenden har brutits, och förhoppningen är självfallet att det skall hålla i sig framöver. Det mycket positiva engagemanget är stort och det är väl den mest drivande dynamokraften inför framtiden.

Claire Lieberath
2006 06 07

Smålandsgruppen
i samverkan med Leader+

Bredband

Senaste vad gäller bredbandet är att det inte riktigt är i hamn ännu i alla fall inte överallt. Dålig mottagning i Gäddeviksås och man har nu kommit fram till att det måste byggas ett relä, slavsändare, därute nånstans för att man ska kunna ta emot signalerna. Nu bygger TMB inom tre veckor ett relä.

Skall man då teckna avtal med TMB?
Det är lite för och emot.
- Det kanske är viktigt att folk visar sitt intresse och anmäler sig så att de bygger ut rätt antal med en gång.
- Samtidigt som man undrar vad TMB är för ett företag med tanke på dess VD:s agerande. Se separat artikel.

På bredbandsmötet antyddes det att det var någon typ av omorganisation av TMB. Man får väl då hoppas, inte minst för TMB:s skull, att man då ser över vilken VD man har.

Är det en slavsändare Ferdinand har hittat på Melanders lada?

Björn/Claire

Vägfest/Byfest i Hakefors den 5. august 2006.

Bengt Wallin fra Hakefors og den danske familie Rita og Preben tog et godt initiativ til en vägfest i Hakefors.

Knytkalas/sammenskudsgilde.

Vi har alle hørt lidt om hinanden, men syntes det var rigtig bra at kunne mødes danskere og svenskere og få set hinanden og snakket sammen.

Festudvalget indkøbte partytelt i Jysk, som blev sat op på vägen hos ”Kalle med sommerfuglene”. ”Hakefors City” sørgede for borddækning, optænding af grill m.v.

Vejret var rigtig bra, sol og varmt.

Mellem kl. 15 og 16 startede vi. Der mødte 34 op til fest.

Vi var 12 svenskere, 20 danskere og 2 udenlands svenskere (dem fra Spanien (Håkan och Annalena)) samt 3 hunde.

Vi startede med et brag af en velkomstdrink: ”Slappedask” som Pia bjöd på.

Vodka, (vit sprit) og Exotisk nektar. Den var rigtig bra.!!!! Vi har fået recepten.

Tusinde tak til Pia.

Bengt Wallin sørgede for forretten der bestod af krebs/kräftor. Flere danskere havde aldrig smagt kräftor för. De var rigtig bra, og vakte jubel. Der blev spist op. Tak til Bengt!

Herefter blev der grillet kött og gröntsaker, som gästerne selv medbragte. Der blev spist og drukket godt.

Årets kroning blev foretaget af ”Kalle med sommerfuglene” med et ungdomsbillede af den svenske konge og dronning på teltväggen. **Det blev Bengt og Rita.** De fik fina kroner på hovedet.

Begge for deres initiativ til denne vägfest i Hakefors.....

Kalle kom med en kæmpe flaske whisky og bød på irsk kaffe. (whisky og kaffe med brunt sukker og flødeskum/vispat grädde).

Der blev snakket ivrigt og udvekslet mange erfaringer, historier og minder.

Herefter blev der sunget til den lyse morgen, hvor mange gik eller cyklede hjem !!!!!

Næste formiddag var det tid til oprydning, og alle tog imod en ”reparations øl”.

”Kalle med hundene” havde været tidligt oppe og ryddet det værste væk. Tak til Kalle,

I løbet af formiddagen dukkede en del af gæsterne op for at hente deres glemte ting.

Partyteltet blev taget ned, og alle spor fra en dejlig fest var slettet.

Det var en rigtig bra fest. Lad os hoppas, at dette er början på en svensk/dansk tradition.

Vi kommer ifals til næste år.

Mange hälsninger
Festudvalget /”Hakefors City”

INFORMATIONSMÖTET den 18 oktober 2006

Den 18 oktober var det informationsmöte om bredbandet i Gäddeviksås Bygdegård. Det höll hårt att få till stånd detta möte eftersom det skulle anpassas till arbetets gång vad gäller installationer och, inte minst, till Jan Larssons (IT-chef i Tingsryds kommun) och Bertil Damgårds (VD i True Mobile Broadband AB) almanackor.
Efter mycket om och men verkade det som att detta konststycke till slut skulle lyckas.

Dock, BD från TMB dök som bekant inte upp, men skickade en montör i sitt ställe.

Hur som helst, Jan Larsson presenterade planerna på utbyggnaden på ett alldeles galant sätt och BD's ställföreträdare, Daniel Kristiansson, tyckte väl egentligen inte att det fanns så mycket att tillägga. Han fick en del frågor som s.a.s. låg utanför hans kompetensområde och som han därför var tvungen att bolla vidare till Jan Larsson.
Det hade nog varit lämpligt om kommunen svarat för sig och TMB för sig.

Till mötet, som arrangerades av Miengruppen och Länsbygderådet i Kronobergs Län kom ca. 90 personer, alltså ett mycket stort antal människor. Initiativet togs för att få ut information om det bredband som äntligen skall nå landsbygden, för att bereda de sakkunniga möjlighet att berätta sakligt om diverse teknikaliteter samt bereda landsbygdsbefolkningen tillfälle att ställa allehanda frågor om sånt som inte bara är så enkelt att förstå.
Mötet blev, såsom det var tänkt, positivt och deltagarantalet manifesterade i allra högsta grad såväl informationsbehovet som intresset för bredband.
Det finns ingen anledning att här referera själva mötet, som ju stod omskrivit i Smålandsposten den 19 oktober.

Däremot finns det kanske anledning att berätta lite om det som föregick mötet. Inledningsvis handlade mina ansträngningar till stor del om att få Jan Larsson och Bertil Damberg att inse vikten av och fördelen med detta möte. Devisen var ungefär att ju mera man synes och ju mera man kan berätta om sin produkt, desto större chans finns det att folk faktiskt köper produkten. Detta skulle m.a.o. vara ett ypperligt tillfälle att göra reklam för TMB, ett bolag vars intressen självfallet är kommersiella.
Efter att Bertil Damberg och Jan Larsson inbördes diskuterat frågan och tänkt till fick jag beskedet att den 18 oktober skulle fungera för båda.
Det skickades ut ett litet extranummer av Mieninfo och den 11 oktober skrev Smålandsposten en artikel om informationsmötet som skulle äga rum. Personligen tyckte jag att artikeln var ganska neutralt hållen, men anade dock att någon skulle kunna reagera över rubriken som innehöll det försmädliga ordet "oklarheter".
Eftersom några människor hade hört av sig på förmiddagen för att ge uttryck för att de tyckte det var en bra artikel (skriven av Karin Larsson) tänkte jag att det var just det Bertil Damberg ville säga när han hörde av sig. Jag sade till och med, ja, den var väl bra – varpå ett våldsamt åskväder bröt loss i min stackars telefon.

vgv

Jag skall inte här återge vad som sades, blott konstatera att BD var väldigt obehaglig och ropade ganska högt och för övrigt talade till mig som jag var 10 år och hade hittat på världens ofog. Kontentan av hans galla var i korthet att han uppfattade artikeln, situationen och det förestående möte som ett hot och alltså inte att det skulle bli ett informativt möte i positiv anda.
Under samtalet, som för övrigt inte fick ett naturligt slut sade BD vid ett flertal tillfällen att det var mycket ovisst om han ville ställa upp på mötet. Det valde han alltså att inte vilja.
Vid kontakt med Karin Larsson från Smp visade det sig att BD hade ringt till tidningens nyhetschef och skällt på henne på samma sätt.
Detta var ju inte så lite dumt, för han förstörde så klart mera för sig själv och sitt bolag än för tidningen och mig.

Mötet blev ju av och så långt var allting bra. En kolerisk person kan, men får inte förstöra allting.

När jag glad i hågen begav mig ned till bygdegården tisdag den 31 oktober för att få/låna/testa 'varorna' blev jag något förvånad över att finna en mörklagd bygdegård vars enda ljuskälla vid min ankomst var en bärbar dators skärm samt lyset från min vid tillfället enögda bil. Och jag kunde inte låta bli att som det första häva ur mig, det var väldans vad här var mörkt! Och sen god dag, god dag till TMB's två representanter, Robert och Bertil (!) samt en Midingsbråtebo. Det skar sig nog direkt när jag sade mitt namn. Mannen som presenterade sig som Bertil behövde ju inte vara identisk med BD, men det var han med all önskvärt tydlighet och hans aggressioner var med en gång ganska överväldigande.
Jag ifrågasatte lite försiktigt det här med mörkret och fick till svar att det spelade ingen roll eftersom dom ändå inte hade några varor då det hade varit inbrott i husvagnen den föregående natt.
Skulle dom inte haft möjlighet att få fram ersättningsgrejor? undrade jag (inte högt). Ett stort, seriöst företag? Jag kan aldrig låta bli tänka i sådana banor!
Frågade lite om kontrakt och så och det tog väl lite hus i h…, BD blev i alla fall arg och blåste upp sig som en padda och menade att det var fel på allt och alla, kommun, montör, mig, världen. Och han hävde olyckligtvis ur sig att vi minsann inte skulle räkna med någon vidare servicenivå härute på landsbygden. Så hörde jag det, men jag har svårt att föreställa mig ett medgivande från TMB's sida.
Midingsbråtebon hade fått nog och vänt på klacken. Nog hade även jag fått nog, men jag kunde inte låta bli att vara ilsken käring och väsa att BD med sina osympatiska fasoner inte skulle räkna med all för stor entusiasm bland dem som han tydligen betraktar som andra klassens medborgare. Jag vill fortfarande gärna ha bredband och en stressad, pressad, icke-försäljningskunnig människa skall inte hindra mig. Har i dagsläget också skickat iväg kontraktet och till och med fått tillbaks det, kontrasignerat. Förvånades något när jag i går vid samtal med Jan Larsson erfor att han visste om att jag skickat iväg avtalet. Det bör inte vara en uppgift som företaget läcker ut till kommunen.
Lycka till alla ni som nu ska sätta i gång med de höga hastigheterna!

Claire Lieberath
Foto: Ferdinand

Smålandsgruppen
i samverkan med Leader+

"Brasilienfeberns" hetaste år

Nödårsemigranter, vinddrivna äventyrare, lyckoriddare, "svarta får" sökte sig inte endast till den nordamerikanska kontinenten utan även till tropiska trakter på den sydamerikanska kontinenten.

I den första stora folkströmmen till Latinamerika 1868-1873 kom de första svenskarna. Konsuln Åkerblom skriver den 8 februari 1869 till utrikesdepartementet i Stockholm att en del av dessa, efter först att ha rest vidare till andra orter senare återkommit till Rio de Janeiro i ett helt utblottat tillstånd. Det fanns inget arbete att få, men som hade utlovats. Åkerbloms rapport trycktes upp i svenska tidningar. Trots detta stoppades inte utvandringen eller avtog med sin lockelse.

År 1871 t.e.x. anlände 168 svenskar till Brasilien. Informationer om landet självt blev tillgängliga genom den i Stockholm tryckta emigrantguiden ”Kort beskrifning av kolonierna Dona Francisca, Blumenau och Rio Grande do Sul i Braslilien”.

Senare under slutet av 1880-talet anlände 400 svenskar till Brasilien och år 1891 steg brasilienfebern som högst då över 2000 svenskar utvandrade. Hälften av dem var sågverksarbetare från distrikten kring Sundsvall, Kiruna och Stockholm. Det höga antalet utvandrare berodde bl.a. på agenternas kraftigare emigrantvärvning som lyckades locka personer till den svenska emigranthistorien mest exotiska mål. Storstrejken i Sverige 1909 satte igång ytterligar en utvandringsvåg. En fri resa, d.v.s. den brasilianska staten eller provinsregeringarna stod för överfarten och ett varmt klimat lockade många från Norrbotten att ge sig iväg från malmfälten, men förväntningarna uppfylldes ofta inte. Kontrasterna var för stora. Det är verkligen svårt att tänka sig att svenskar från malmfälten i norra Sverige skulle kunna klara av att omvandla den tropiska skogen till brukbara jordlotter. Det var brasilianarnas mål, men det behövdes också arbetskraft på de brasilianska kaffeplantagen. Man utlovades jordlotter som ofta inte erhölls och detta ledde till en existentiell kris för utvandrarna. Jorden hade redan fördelats till brasilianska storgodsägare medan man i de Förenta Staterna hade Homesteadlagen från 1862 som säkrade fördelningen av jorden till invandrare.

Utvandraren Karl Johan Törnquist med makan Helena Lovisa, född Ahlman. Bakom dem står dottern Maria, född i Misterhult 1869, alltså tvååring vid tiden för utvandringen 1871, tillsammans med maken Carlos Breuel från Porto Alegre. Bilden togs uppskattningsvis i slutet av 1890-talet.

En annan utvandrare från Misterhult 1871: Nils Petter Danielsson, gruvarbetare. Han var änkeman vid utvandringen och hans dotter Anna Sofia, född 1865, gifte sig med äldste sonen Törnquist, Karl Emil, född 1865 i Misterhult. på bilden ses han med de två barnbarnen Joao och Adolfo. Joao var en av de få i den generationen som fick läsa, han blev lärare eftersom han ansågs alltför klen för att vara kolonist. Han har gjort värdefulla uppteckningar om familjens historia.

De som klarade sig allra bäst var arbetare som verkade i sina normala yrken som t.ex. vid järnvägen, i verkstäder, på byggen eller i fabriker.

Karl Johan Törnqvist arbetade som smed i Solstads koppargruva innan han utvandrade. Tillsammans med sin hustru Helena Lovisa hade han tre barn som föddes innan utvandringen. Antagligen hade familjen slagit sig samman med ett 15-tal andra svenska familjer som gemensamt via Västervik och Hamburg åkte över till Brasilien ombord på skeppet Franklin med destinationen Dona Francisca.
Svenskarna gifte sig i Brasilien med andra svenskar eller med brasilianare. T.ex. gruvarbetaren Nils Petter Danielsons dotter gifte sig med Törnqvists äldste son Karl Emil (se bild).

I Sverige var arbetarnas villkor mycket svåra och många tvingandes att ge sig iväg. En man skrev en egen sång som han uppförde på en soarè i Kiruna:

”Jag möter hellre feber och klimatet,
Långt hellre det än hån och hatet,
Och innesluter mig hos Luna;
Ajöken till Kiruna.”

Men på den tiden var det inte lätt att kunna föreställa sig hur det var i Latinamerika och p.g.a. den stora nöden för arbetarna hölls inte många tillbaka i Sverige. T.o.m. en avskräckande bok som utkom 1896 ”Brasilien – några dagboksanteckningar” som skrevs av de överlevande från den stora utvandringsvågen 1891 hade inte så mycket inflytande. I den kan läsaren erfara om en familj som bestod av 9 personer vid utvandringen och vid återvändandet var det endast änklingen och tre barn som hade överlevt.

1912 återvänder många familjer till Sverige. Den svenska regeringen skickar ut handelattachén Axel Paul från legationen i Buenos Aires i Argentina som då informerade sig om förhållandena i södra Brasilien. Hans rapport sändes samma år i april till Stockholm. Nu hade svenskar som befann sig i en svår belägenhet och som hade begärt hemförskaffning en möjlighet att ta sig till Argentina och därifrån ta sig vidare till Sverige. Detta år återvände 98 familjer. En del personer tog sig hemåt på egen hand, så sammanlagt var det 1911/1912 596 personer som såg den svenska kusten igen. Tyvärr kunde Axel Paul inte nå alla familjer i Brasilien som då på avlägsna platser i landet fick gå en tragedi till mötes.

Maria Jusky skildrade hennes läge följande: ”Vi skrev brev hem till Sverige då och då men ingen av oss vågade att tro att vi någonsin skulle få återse Sverige." Senare talade min styvfar Gustav om att morfar skrivit i ett brev att han i svenska tidningar läst att man börjat ta hem folk igen och att det var troligt att det var så att vi skulle få komma tillbaka. Jag sade till mor, som då ännu levde, att efter vad vi hört av morfar kommer vi att få komma därifrån. Men hon sade att hon var säker på att hon inte skulle komma därifrån – men om du gör det kära flicka, ta med dig dom här barnen. Själv kunde hon det inte. Hon var 43 år då hon fick malarian. Mor blev bara sämre och sämre och om vi någonsin skulle få en möjlighet att resa hem igen så skulle hon inte orka följa med. Snart därefter dog också min mor och min bror Kalle i sjukdom sedan jag lovat henne att ta hand om dom små. .....” Denna del av berättelsen fanns tillsammans med andre livfulla skildringar i en årsboken Norrbotten 1976-1977.

Literatur: Göran Friborg; Brasilien Svenskarna, Emigrantsinstitutets skriftserie 5, 1988

Boel Cederqvist

Vinter

I Grönteboda är det många som vill bo
dock ej på vintern
då sover byn i lugn och ro
under sitt vita vintertäcke

Kanhända den drömmer om gamla tider
om doftande hölass på åkern
om dragspelsmusik och dans på logen
med skrattande, glada ungdomar
och slåtterkalas dukat på hemvävda dukar

Dunk, en bildörr slår igen
en sommarboende promenerar
in i sin stuga för att se efter
om allt är som det ska vara
och att intet är fruset

Kanske det ligger en liten mus
i sin fälla som förtvivlat hoppat och dansat runt
med den luriga herr Råttfäller som kavalier
och som klämt till lite för hårt

Miau, miau utanför köksdörren
sitter min lilla Puddingkatt
Han ser så bedjande på mig
Ja, ja jag förstår
Kom in min lilla katt
Väderleksrapporten från radion;
- 20° i natt

Karin Cederkvist

En flaggstångs färd över Mien

Visst bör man ha en flaggstång!
När vi flyttade hit sommaren 2002 hittade vi de sorgliga resterna av den forna stången i vedboden och allt sedan denna upptäckt har vi haft planer på att på något sätt fixa en ny. Försökte först med en reslig tall som i ett enda stycke föll offer för stormen Gudrun, men detta projekt kom aldrig längre än till en hemtransport och den 16 meter långa stolpen ligger nu utanför ladugården och vilar under svart plast!
Så när det ryktades att Christine Lindqvist ämnade donera sin glasfiberstång blev vi så klart jätteglada och började genast fundera över hur vi skulle ordna transporten från Grönteboda till Sjörup.
Sjövägen så klart!

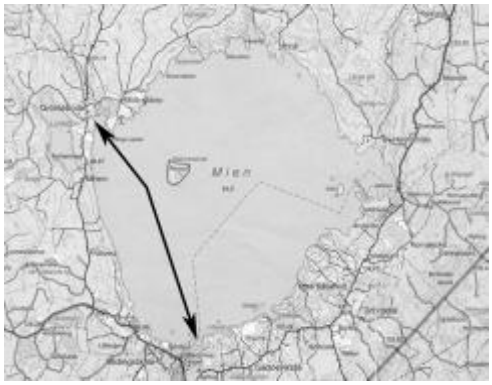

Efter nedmontering, mätning och sedvanliga kalkyler, djupmätningar av diverse delar av Mien samt noggrann avlyssning av vindrapporter begav sig Christer, Jan-Roelf och Thijs iväg med M/S" Burken" söndag den 22 oktober.

Och sannerligen, det dröjde inte många timmar förrän de var tillbaka igen med en 16 meter lång flaggstång, tämligen stolta över fullfört uppdrag! Vad hade hänt om dom tappat den i sjön, undrar man? Eftersom stången är ganska tung i ena ändan hade den antagligen rest sig upp i sjön och det är alls inte osannolikt att vi då hade hissat flaggan mitt i Mien!
Flaggstångens färd fick oss att reflektera över Miens möjligheter som transportled. Vad vore enklare än att flotta över en ko till exempel?
Ni kan själva börja fundera, bygga en flotte, forsla timmer, turister…..

Text: Claire
Foto: Jan Roelf

Viktig information till er alla angående Kompersmåla Handelsbod!

Vill på detta sätt försöka nå ut till Er alla och på bästa sätt låta Er ta del av vad som händer med Er affär.
Efter att i två års tid, tillsammans med Er drivit Kompersmåla Handelsbod i rätt riktning, har det sedan en tid tillbaka gått allt sämre och sämre. Som ni säkert förstår beror detta på att många av er valt andra inköpsställen.
Trots många svårigheter på vägen har jag sett positivt på det mesta, men det räcker tyvärr inte. För när det gäller att driva en affär så är det ju trots allt kunderna som behövs. När nu ni, inte alla men många av Er gjort valet att Kompersmåla Handelsbod inte behövs längre, så finns inte mycket mer för mig att göra, än överväga att stänga affären för gott.
Tyvärr så vet jag att många av Er trogna kunder får ta stryk av ett sådant beslut, men som sagt kundunderlaget som finns idag räcker inte för att driva runt butiken.

Med vänlig hälsning
Anette Kompersmåla Handelsbod

Vi får väl alla hoppas på att detta är ett rop på hjälp och inte ett definitivt beslut från Anette. Det är klart att vi måste använda oss av affären för att den skall finnas kvar. Vi är nog många som, kanske av olika anledningar, handlar på andra ställen. Men försök att handla mer i vår butik. Anette är säkert också intresserad av olika förslag och synpunkter på vad som kan göras. Och vill du inte ta det direkt med Anette så kontakta Miengruppen så kan vi sammanställa och framföra synpunkterna till Anette.

Red./Björn

Visans Vänner Ryd-Midingsbygden..

hade den 20:e oktober en härlig viskväll med celebert besök av Mats Paulson. Eftersom det var extra festligt ingick förtäring – läckra pajer, dryck och fika med jättegod kaka.
Vi var nästan 70 personer som fick höra Mats kåsera och sjunga många av sina fina visor. Stämningen var god och han fick igång publiken som någorlunda kunde text och melodi.

Text, foto?: Kajsa Sjö

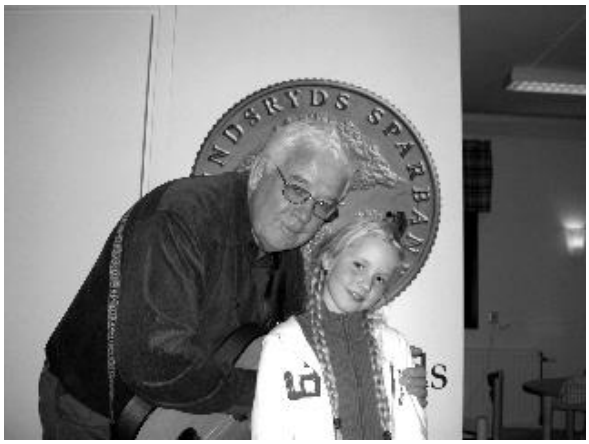

Stenbryning

Än finns det sten i Småland. Dom lär väl aldrig ta slut. Här visas två metoder att bryta sten. Den holländska i Gäddeviksås respektive den danska i Hakefors:

Händer runt Mien

December:		
Onsd 6/12	19.00	Visans Vänner har julfest i Bygdegården Det serveras gröt, skinksmörgås och kaffe och kaka. Någon sjungande gäst
Sönd 10/12	12.30	Årsmöte Midingsbygdens IF Bygdegården Gäddeviksås
Sönd 10/12	14.00	Midingsbygdens IF hälsar alla välkomna till Bygdegården Gäddeviksås Yvonne Nilsson sjunger och spelar. Kaffeservering, lotterier, skinkgissning.
Januari:		
Fred 19/1	18.30	Glöggkväll för vaktmästarna i Gäddeviksås Bygdegård
Februari:		
Onsd. 1/2		Manusstopp Mieninfo nr 1/07. Aktiviteter i mars, april och maj år 2007. **Glöm ej att skicka in material**. Vad som hänt och kommer att hända. Skriver du på dator: skicka då gärna på diskett eller e-post.
Onsd 7/2	19.00	Visans Vänner träffas på Café Pärlan i Ryd Fika som vanligt

Jan Roelf monterar Christers skulptur på Ålshults Herrgård

Ferdinand har hittat en älg i Midingsbråte. Är det månne samma som Jan Roelf hittat?